

Zamane

– Şükran Aydođan · 10 Mart 2014

Çok uzun zaman oldu, mertlik elden gideli
Güller dikenle doldu, bülbüller hep çileli
Kerem unutmuş aşkı, aslı zaten şüpheli
Vazgeçmiş cennetinden, kul mala tapar olmuş

Kimliğinden habersiz, modaaya uygun tipler
Yerli yersiz saçmalar, sözde uyduruk kipler
Belli değildir yönü, ordan oraya zıplar
O kalem tutan eller yalandan yazar olmuş

Örtmüşler üzerini, ar ahlak perdesinin
Sırtından vuruverir, hem de öz kardeşinin
Haram katmış rızıkına, yavrusunun eşinin
Kalmamış edep adap, pek eski kaşar olmuş

Susmuş konuşamamış, doğruyu diyen sesler
Menfaat pazarında, kestirilmiş nefesler
Herkes kendi nefisini, bal börek ile besler
Koltuđu rahat gelip, inmekten korkar olmuş

Utanmak hak getire, yüzüzlük şimdi moda
Buyurun görgüsüzler, size viskili soda
Bana ne yoksuldan der, ona yeter tek oda
Şu malum böcek gibi, yer iğer azar olmuş

Zamane imiş adı, şimdiki sapkınlığın
Aklın ermez bu işe, tuhaftır şaşkınlığın
Her türlü mü makbuldür, rezilce taşkınlığın
Şu yabancı manzara, ruhuma mezar olmuş

Ş.AYDOĐAN / GÜLCENAZ